

KRALJ MIDA I MAGAREĆE UŠI

Jednog dana je Mida prolazio šumom i ugledao natjecanje u sviranju između boga šume Pana i boga glazbe Apolona. Pan je svirao frulu, a Apolon liru. Pan je svirao jednostavnu pastirsku pjesmu, a Apolon kompliciranu skladbu, kako to i dostoji bogu glazbe.

Suci su, kao i svaki put kad se Apolon natjecao, dosudili pobjedu Apolonu, no Mida je, a da ga nitko ništa nije pitao, odlučio uložiti prigovor. Izjavio je kako je Panova jednostavna pastirska pjesma ljepša od Apolonove složene kompozicije na liri.

Umišljeni i smrtno uvrijeđeni Apolon na to je prišao Midi i ljutito rekao: „Ti ne znaš što je dobra, a što je loša glazba. Imaš sluh kao magarac!“

Srušio mu je krunu s glave te ga povukao za uši tolikom silinom da su se izdužile i postale magareće uši.

Nesretni kralj jako se zasramio što sad ima magareće uši. Brzo je stavio krunu na glavu da sakrije uši te je odjurio u svoj dvorac. Pozvao je odmah

svojeg slugu koji ga je šišao i češljao. Sluga mu je napravio frizuru koja je skrivala njegove uši. Ne bi ih nitko vidio ni onda kad bi skinuo krunu.

Mida mu je zaprijetio smrću ako ikome izda njegovu sramotu.

A taj je sluga imao dugačak jezik pa mu je čuvanje tajne postalo jako teško. Imao je osjećaj da će puknuti ako nekome ne kaže tajnu. Otišao je u polje, iskopao jamu u zemlji i u nju šapnuo:

“Kralj Mida ima magareće uši!”

I zatrpao je jamu.

Ali ni zemlja nije mogla čuvati tajnu koju je sluga u nju posijao. Iznad jame narasla je trska, a kad bi puhnuo vjetar, u šumorenju lišća čule bi se riječi:

“Kraaalj Midaaa ima magareće uššššiiii!”

“Kraaalj Midaaa ima magareće uššššiiii!”

